

67- TRƯỚC KHI GIÊRUSALEM THẮT THỦ GIÊRÊMIA 2-38

Những sấm ngôn dưới vương triều vua Giôsigiahu

Đức Chúa phán với tôi dưới thời vua Giôsigiahu... (3:6). Mười hai chương đầu bao gồm những sấm ngôn của thời kỳ này.

Chương 2-6: nói về tội lỗi của Giuđa và đưa ra lời mời gọi thống hối của Chúa. Sự trừng phạt được tiên báo.

Chương 7-9: chúng ta lại đọc thấy những đe dọa. Chúng ta thấy sự đau buồn của vị ngôn sứ.

Chương 10-12: ở đây chúng ta thấy việc thờ ngẫu tượng và sự bất tuân tiếp tục. Sự chán ngán của Chúa với dân Ngài chọn được bày tỏ.

Trong những năm đầu của sứ vụ, trong thời vua Giôsigiahu trị vì, hầu hết các sứ điệp của ngôn sứ Giêrêmia là cảnh báo vương quốc Giuđa và kêu gọi thống hối (3:6, 12-13, 22-23). Ông không trừ một cái gì để bóc trần sự băng hoại luân lý của dân chúng (7:1-26). Ông cảnh báo họ về sự trừng phạt sẽ đến nếu họ không chịu trở lại với Chúa. Ông đặc biệt nói cho họ biết về sự nguy hiểm đến từ phương bắc (4:6). Ông nói rằng người báo thù sẽ đến như sự từ phóng ra từ bụi rậm (4:7). Họ sẽ quét qua đất nước với chiến xa giống như gió lốc và với ngựa phóng mau hơn chim đại bàng, làm lan truyền sự khùng khiếp và để lại sự tàn phá trên đường họ đi (4:13).

Trong chương 26 chúng ta thấy Giêrêmia lấy quan điểm giống như chương 7. Trong dịp này ông gần mất mạng. Diễn ngôn trong chương 7 có lẽ được công bố trong thời gian trị vì của vua Giôsigiahu.

Có lẽ sau khi được gọi Giêrêmia vẫn tiếp tục sống ở Anathôt, nhưng trước đó ông có khuynh hướng rời quê nhà để sống trong Giêrusalem. Người làng của ông âm mưu giết ông (11:18-23).

Sự phản bội của hàng xóm và đặc biệt của chính bà con họ hàng của ông, là một bất ngờ đau đớn cho vị ngôn sứ. Nhưng Đức Chúa bảo với ông rằng đây mới chỉ là khởi đầu của những lo lắng phiền muộn và nó là thời gian chuẩn bị cho những thử thách lớn lao hơn sẽ xảy đến cho ông (12:5-6). Kẻ thù chính của ông là những tư tế và những ngôn sứ khác (16:7-8). Họ có rất nhiều môn đệ theo họ. Thật buồn khi ghi nhận rằng đối lập chính đối với sứ điệp của Chúa đến từ những nhà tôn giáo chuyên nghiệp. Cũng giống như trong trường hợp của Chúa Giêsu và nó cũng thường xảy ra ngày nay. Chúng ta nhớ rằng những người biệt phái và Sadôc luôn luôn tìm cách giết Chúa. Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng nếu ngày nay chúng ta sống đời sống đạo đích thực chúng ta sẽ chịu ngược đãi. Những ai ghét Thiên Chúa sẽ ghét lấy con cái của Ngài.

Chúng ta không biết Giêrêmia hoạt động ra sao vào những năm cuối đời của vua Giôsigiahu. Không nghi ngờ gì Giêrêmia có một sự đồng cảm lớn lao với nhà cải cách trẻ này, nhưng ông nhận ra rằng việc cải cách đó không sâu và không xa đủ.

Với cái chết của vị minh quân Giôsigiahu, tại trận chiến Megidô, Giuđa gặp phải tai họa mà từ đó nó không bao giờ gượng lại được nữa. Trong trận chiến này Giuđa làm một cố gắng vượt bực để chống lại quân đội Aicập đang tiến đánh Átsua dưới thời Pharaô Nôkhô.

Người kế vị ngai vàng của Giôsigiahu là người em của ông tên Giôhôakhát, người mà dân chúng đặt lên ngai vàng thay vì người anh của vua là Engiakim. Nhưng Giôhôakhát chỉ nắm quyền được trong ba tháng. Ông bị truất phế bởi vua Nôkhô và bị xiềng dẫn qua Aicập và chết ở đó. Vua Nôkhô bây giờ mới là người thực thụ cai trị Giuđa. Ông đặt Engiakim lên làm vua và cho đổi tên là Giôhôgiakim. (2Vua 24:31-34).

Vương Triều Giôhôgiakim

Một ngày xấu cho vương quốc Giuđa khi Giôhôgiakim lên nắm quyền. Nó cũng là một ngày xấu cho Giêrêmia nữa. (26:1-7) Giôhôgiakim là một nhà cai trị tồi. Ông kiêu căng, ích kỷ, vụng trộm và thù vật. Ông đè đất nước xuống với sưu cao thuế nặng để đáp ứng đòi hỏi triều cống của người Aicập. Ông thờ ơ trước đau khổ của dân mình. Ông dành hầu hết thời gian trị vì để nói rộng và trang trí cung điện của ông và thực hiện kế hoạch tốn kém của mình với sự bần xìn khó tin.

Giôhôgiakim trị vì mười một năm và sau khi ông chết, con ông, một hoàng tử trẻ mười tám tuổi lên kế vị. Nhưng triều đại của vua Giôhôgiakhin ngắn ngủi (khoảng 3 tháng mười ngày) bởi vì quân đội của Nabucôđônôxô chẳng bao lâu xuất hiện tại cổng thành Giêrusalem; và sau ba tháng bị tấn công thành phố bị chiếm đóng. Ông mang rất nhiều các ông hoàng và những người tinh hoa của vương quốc về Babylon. Trong số đó có vua Giôhôgiakhin và mẫu hậu. *Vua bắt toàn thể Giêrusalem.... không sót lại một ai trừ dân cùng đinh trong xứ* (2Vua 24:14).

Từ lúc đó Giêrêmia lần đầu tiên nhắc đến bảy mươi năm lưu đày (25:1-14). Thiên Chúa nói cho họ biết thời gian bao lâu họ phải sống lưu vong (Đanien 9:2).

Giêrêmia không ngại ngừng khi cảnh cáo ngay cả nhà vua về những việc xấu xa mà ông làm. Trong 22:13-19 chúng ta thấy ông tiên báo về việc vua Giôhôngiakim sẽ chết mà không có ai khóc thương và được chôn cất giống như người ta chôn con lừa.

Sự cải cách dưới thời Giôhôngiahu chỉ chạm tới lớp mặt. Nó đã bị bỏ đi sau khi ông chết và quốc gia dưới trào Giôhôngiakim quay trở lại hình thức tôn thờ ngẫu tượng tệ hại hơn.

Sứ mạng của Giêrêmia là cố gắng đem dân của ông quay về với Thiên Chúa. Trong thời Giôhôngiahu ông bắt đầu tuyên sấm về tai họa chết người đang đe dọa họ từ phía bắc (4:6) nếu họ không trở về với Chúa. Ông nói rằng sự cứu thoát Giuđa vẫn còn có thể, nhưng mỗi năm tội lỗi của nó càng tệ hơn nên sự sụp đổ của nó mỗi ngày một rõ hơn.

Đứng trong Đền thờ Giêrêmia bảo dân chúng rằng Đền thờ sẽ bị phá hủy và Giêrusalem sẽ bị bỏ hoang. Những người nghe ông nói bị sốc (26:7-9). Họ coi lời ông nói là phạm thượng.

Họ nói, “*Con người này đáng lãnh án tử, vì ông đã tuyên sấm chống lại thành này*” (26:11). Người Do thái luôn nhớ là họ là dân được Chúa chọn. Chúa cho họ hưởng đặc ân, từ đó họ kết luận rằng Chúa sẽ không làm những việc mà Giêrêmia đã nói mà chống lại dân Ngài đã chọn (Amốt 3:2). Chúa đã thánh hiến Đền thờ như là một nơi cư ngụ cho danh Ngài, do đó dân chúng nghĩ rằng Ngài sẽ không để cho nó bị phá hủy bởi kẻ thù. Đây là một sai lầm. Chúng ta đừng quảng cáo tinh thần ý lại này nhé. Đừng nghĩ rằng mình là con cái Chúa, do đó Ngài phải tha thứ cho chúng ta, Ngài phải cho chúng ta chiến thắng và làm cho quân thù chúng ta thất bại thảm hại.

Giêrêmia bị kết án là không yêu nước. Đối với đối thủ của ông, ‘Đất Nước là trên hết, dù đúng hay sai’. Còn đối với Giêrêmia thì “*Ý Chúa là trên hết*” (16:12-15). Điều quan trọng không phải việc chúng ta cho là đúng mà là việc chúng ta tìm xem điều gì Chúa cho là tốt nhất cho chúng ta và đất nước chúng ta.

Các tư tế và ngôn sứ, được dân ủng hộ, bắt giữ ông và đe dọa giết ông. Nhưng Giêrêmia đã được giải thoát khỏi tay kẻ thù của ông (26:15-24)

Năm thứ tư của triều vua Giôhôngiakim là năm đáng ghi nhớ bởi vì trong năm này Giêrêmia lần đầu tiên đặt bút viết sấm ngôn trên cuộn da (36:1-2). Barúc, bạn thân của ông, người nâng đỡ ông trong lúc thử thách, ghi chép lại sấm ngôn của ông.

Kế tiếp chúng ta thấy ông ở trong bóng tối lờ mờ của ngục thất. Chuyện gì xảy ra vậy? những người cai trị đã cột chân ông để họ không còn bị phiền nhiễu bởi lời của Chúa. Nhưng Chúa nói Giêrêmia viết lời mình xuống với sự giúp đỡ của Barúc. *‘Theo lời ông đọc, ông Barúc đã viết lại tất cả những lời Đức Chúa đã phán với ông vào một cuộn sách. Bây giờ, ông Giêrêmia truyền lệnh cho ông Barúc rằng: “Tôi bị ngăn trở, không thể vào nhà Đức Chúa được. Còn ông, ông hãy đi vào nhà Đức Chúa trong ngày ăn chay và đọc cho dân nghe những lời Đức Chúa trong cuộn sách tôi đã đọc cho ông viết; ông lại đọc cho tất cả những người Giuđa từ các thành khác đến, để họ cũng được nghe nữa”*’ (36:4-6).

Ủy Ban Điều Tra

Ủy Ban Điều Tra ngay lập tức được sai đến nhà Barúc và yêu cầu ông đọc lại cuộn sách lần nữa (36:14-15). Họ quyết định mang cuộn sách trình lên đức vua. (36:16). Biết rất rõ tính khí của vị vua này, họ khuyên Giêrêmia và Barúc đi trốn trước khi cuộn sách được đọc cho vua nghe (36:19).

Đồi mào. Chúng ta không còn trong ngục tối nữa mà trong cung điện mùa đông của Giôhôngiakim, vây quanh bởi những tiện nghi sang trọng của triều đình Đông phương. Nhà vua ngồi trước lò sưởi. Ngọn lửa đang cháy. Giôhôngiahu đang đọc cuộn sách của Giêrêmia. Mọi người lắng nghe chăm chú. Khi ba hoặc bốn cột sách được đọc Giôhôngiakim không còn chịu nổi nữa. Vua dùng dao gọt bút và tức tối cắt cuộn sách thành từng miếng rồi ném chúng vào lửa. hành động của vua có vẻ như biểu trưng cho số phận của thủ đô, Đền thờ, và toàn thể dân Giuđa. Họ nghe Lời Chúa và từ chối nó (36:20-26).

Dĩ nhiên Giôhôngiakim truyền lệnh bắt Giêrêmia và Barúc nhưng Chúa “*che dấu họ*” (36:20-26). Đã bao lần Chúa làm như thế với con cái của Ngài. Ngài che dấu chúng ta trong đôi cánh và trong lòng bàn tay Ngài xa khỏi điều nguy hại.

Bây giờ Chúa truyền cho Giêrêmia lấy cuộn sách khác để viết vào đó tất cả những lời đã được viết trong cuộn trước mà vua Giôhôngiakim, vua Giuđa, đã đốt; và còn thêm vào đó nhiều điều tương tự. (36:27-32).

Giêrêmia đứng trong cổng Đền thờ và can đảm nói về sự công chính và về Thiên Chúa. Ông thốt ra những lời buộc tội Giuđa và loan báo về sự trừng phạt tội lỗi không thể tránh được từ Thiên Chúa. Nhưng ông luôn kêu gọi người ta trở về với Chúa để lãnh ơn tha thứ. Chúng ta thấy ông đứng trong cổng thành, phóng sấm sét vào mặt những người lạc đạo, nhưng luôn luôn giơ cao sự tha thứ của Thiên Chúa.

Cuộc chiến đấu của Giêrêmia là cuộc chiến luân lý, và cuộc chiến luân lý thì khó để chiến đấu và tiếp tục chiến đấu hơn.